

POZVÁNKY

Pri kaplnke Sv. rodiny na rozhraní hradišských a kolačianskych hôr sa po sviatku Sedembolestnej Panny Márie – **v sobotu 16.9.2017** bude konať stretnutie veriacich Veľkého Klíža a Kolačna. Hodina začiatku podujatia bude včas oznámená.

Farský úrad a OZ TU ŽIJEME pozýva všetkých farníkov na svätú omšu pri príležitosti **Pod'akovania za úrodu**. Svätá omša bude **29.9.2017** (piatok) so začiatkom o **17.45** hod. Sprievod bude odchádzať od kultúrneho domu o **17.25** hod. Počas svätej omše bude požehnaná aj úroda, ktorú si farníci môžu priniesť.

prišlo vypočuť slávnostný príhovor starostky obce Ing. Tatiany Saskovej, vypočuť si vystúpenie speváckeho zboru Klížania a byť účastný slávnostného aktu. Starostka obce spolu so svojim zástupcom Ing. Michalom Stankom položila veniec k pomníku padlým v parčíku pred Ocu.

Text a foto Peter Maťašeje

TRAKTORIÁDA PO DRUHÝ KRÁT

Podujatie naplnilo slogan, v ktorom sa nieslo

Neobyčajné, atraktívne a pre toto, na udalosti naozaj chudobné leto, verejnosťou už dlho očakávané podujatie, sa uskutočnilo v sobotu 19. augusta. Bola to Traktoriáda, ktorú organizoval Traktor klub v spolupráci s Farmou Veľký Klíž a obecnými úradmi v Ješkovej Vsi a Veľkom Klíži. Majitelia traktorov, priaznivci, obdivovatelia a vôbec všetci, ktorí na podujatie zavítali boli svedkami toho, že sa vydarilo nad očakávanie. Nielen samotný štvorkolesový krásavci spolu s ich majiteľmi, ale aj viacero sprievodných vystúpení, ukážok, hudobnej produkcie, stravovacieho sektoru, to všetko snúbiace sa s okolitými horami dotváralo naozaj silné emócie z prežitého dňa. Dňa, ktorý vďaka organizátorom a množstvu ochotných ľudí, ktorí sa podujali pomôcť dobrej veci, sa stal naozaj pamätným. Všetko to začalo dosť nenápadne ešte v roku 2015. Partia nadšencov – vlastníkov podomácky vyrobených (upravených) traktorov prišla s nápadom združiť záujemcov s podobnými myšlienkami do klubu a zorganizovať prehliadku traktorov. Už o rok sa to podarilo. I. ročník v roku 2016 s prehliadkovou jazdou obcou zakončenou na motokrosovej trati na Brodoch verejnosť zaujal. Že bude mať pokračovanie už nemohlo byť pochyb. Osemčlenný výbor Traktor klubu, ktorého predsedom je Vladimír Bielich vynikajúco zorganizovaný II. ročníkom verejnosti doslova vyrazil dych....

Foto - Ing. Peter Holák (Pokračovanie na str. č. 5)

SPOMIENKA NA HRDINOV

Tak, ako každoročne, aj tentoraz sme si v našej obci pripomenuli výročie Slovenského národného povstania. Vzdať úctu padlým hrdinom, nezabúdať na obety, ktoré bolo treba vynaložiť pre slobodu, spomenúť si na významné dni našej histórie. To sú skutočnosti, ktoré by nás mali osloviť. V piatok 25. augusta pred Obecným úradom však väčšie zastúpenie verejnosti nebolo badať. Len 25 občanov si

LUCIINA RODINA

Lucia bola najmladšia zo siedmich detí. V živote jej rodičov sa prejavoval súlad a vzájomné porozumenie aj v problémoch a ťažkostiach. Otec Antonio dos Santos sa so svojou manželkou vždy poradil v dôležitých rozhodnutiach. V tom čase to nebolo bežné. Matka Maria Rosa rodená Ferreirová si rovnako vážila svojho manžela, bola voči nemu úctivá a pozorná. Lucia začína svoje spomienky na rodičov takto: „Čo sa týka mojich rodičov, považujem ich za obdivuhodný príklad kresťanskej rodiny, zjednotenej vierou, nádejou a láskou.“

Otec Antonio bol podľa Luciiných spomienok pracovný a nežne milujúci muž. Svoj každodenný život vyplňal modlitbou a prácou. Konkrétne spomína, ako otec pracoval na poli, doma chystal drevo na kúrenie, pomáhal matke pri pečení chleba, nosil vodu zo studne, krmil domáce zvieratá atď. On vstával k deťom, keď boli malé, a utišil ich. Na rozdiel od svojej manželky a príbuzných, ktorí o pravosti zjavení pochybovali, otec Antonio svojej najmladšej dcéry veril. No nebol dlho jej oporou. Zomrel na zápal pľúc 31. júla 1919.

Matka Maria Rosa mala povest ochotnej a obetavej ženy. Pomáhala najmä chudobným. Hovorievala: „Máme málo, ale vystačí to aby sme mohli pomáhať tým, ktorí majú ešte menej než my.“ Deti viedla k zbožnosti. Často im dávala praktický príklad bezvýhradnej dôvery a odovzdanosti Pánu Bohu. Avšak pochybovala o pravosti zjavení. Táto

(Pokračovanie na str. č. 2)

Beažoželáme

V mesiaci august 2017 oslávili svoje jubileum títo naši spoluobčania:

Mária Hrdá	Klíž 30	50 rokov
Helena Pastorková	Klíž 135	60 rokov
Pavol Marko	Klíž 189	60 rokov
Mária Švecová	Klíž 1	70 rokov

Z najstaršej generácie oslávili svoje jubileum títo naši spoluobčania:

Mária Kostolná	Klíž 98	82 rokov
Antónia Hudoková	KL. Hradište 23	84 rokov
Imrich Varga	Klíž 179	84 rokov
Mária Dobiašová	Klíž 116	84 rokov

Oslávencom srdečne blahoželáme a prajeme im predovšetkým pevné zdravie, Božie požehnanie a spokojnosť v kruhu svojich najbližších.

Redakcia Nového Clusu
a pracovníci obecného úradu

* NOVORODENCI *

SOBAŠE

† OPUSTILI NÁS †

POĎAKOVANIE

*Hoci si odišiel a niet Ťa už medzi nami,
v našich srdciach zostaneš navždy s nami.*
Ďakujeme všetkým príbuzným, priateľom
a známym, ktorí spolu s nami
odprevali na poslednej ceste nášho zosnulého
Gregora Spišiaka
z Ješkovej Vsi, ktorý nás
navždy opustil 8. augusta
2017 vo veku nedožitých
89 rokov. Zároveň ďakujeme
za prejavy sústrasti a kvetinové dary,
ktorými ste sa snažili zmierniť náš žal.
Smútiaca rodina.

SPOMIENKA

*Stále je ťažko a smutno nám všetkým.
Nič už nie je také, aké bolo predtým.
Všade okolo chýba aj po roku Tvoj hlas.
Mal si rád život, my Ťeba a Ty nás.
Skromný a láskavý si bol vo svojom živote
a veľký vo svojej láske a dobrote.*

Dňa 14.8.2017 uplynul
rok, čo nás navždy opus-
til náš milovaný manžel,
otec, svokor a dedko
JOZEF BUJA
S láskou a úctou v srdci
spomína manželka
a dcéry s rodinami.

SPOMIENKA

*Čas akoby sa zastavil, len bolesť v srdci vrytá,
Spomienka, tá zostáva, je v srdci vrytá.
Že čas rany zahojí? To je len klam.
Čím ďalej ubieha, tým viac chýbaš nám.*

Dňa 22. augusta 2017
sme si pripomenuli prvé
výročie úmrtia nášho
drahého manžela, otca,
starého otca a brata
Vendelína Bielicha
S láskou v srdci spo-
mína manželka a deti
s rodinami.

ŠKOLSKÝ ROK 2016/2017 V ZŠ

(dokončenie z č. 7/2017)

Urobili našu školu opäť krásnou. Aj touto cestou im patrí naše veľké ďakujeme. V deň olympiády sa zišli dobrovoľníci i rodičia detí, už o pol šiestej ráno a chystalo sa občerstvenie pre deti, dobrovoľníkov i hostí, stanovišťa pre disciplíny, rozdeľovali sa úlohy. Olympiáda sa strieda medzi 4 málotriednymi školami – Veľkým Klížom, Brodzanmi, Hradištom a Ostraticami. Tento rok bol rad na nás. Po oficiálnom otvorení – zavesení olympijskej vlajky, sľubu fair-play, a zapievaní olympijskej piesne sme začali súťažiť. Súťažilo sa v 4 disciplínach – skoku do diaľky, behu na 40 m, hodu kriketkou, hodu plnou loptou. Zvlášť súťažil každý ročník, chlapci i dievčatá. Tiež sa súťažilo v minifutbale a vo vybíjanej. Boj o medaile bol ťažký, no naši žiaci ich získali 15. Chceli by sme poďakovať všetkým rodičom za pomoc a podporu, dobrovoľníkom, ktorí nám pomáhali, Ocu Ješkova Ves, Obecnému zastupiteľstvu Veľkého Klíža i Ocu Veľkého Klíža.

V júni sa vo Veľkom Klíži každoročne koná Cesta rozprávkovým lesom. Aj tento rok ste naše stanovišťa mohli nájsť v materskej škôlke. Deň detí sme však oslávili aj inak. Prijali sme pozvanie a príjemné dopoludnie sme strávili v MŠ Ješkova Ves, kde sa deti vozili na miniautíčkach, hrali sa rôzne hry – skákali vo vreci, na fitloptách, triali si šišky na terč a mnoho iných. Na záver deti dostali diplomy a samozrejme sladkosti. Predposledný týždeň školského roka sme zorganizovali Školu v prírode v Demänovskej doline. V nádhernom prostredí pod Chopkom v hoteli Liptov sme strávili týždeň. Výborný horský vzduch, krásna príroda, prechádzky okolo Vrbického plesa, trošku učenia a hlavne kopec zábavy. Ťažko sa nám veru odchádzalo, no náladu nám zdvihla návšteva Demänovskej jaskyne slôboly.

Naším posledným výletom tento školský rok bola túra na Vrch Horu spolu so ZŠ Brodzany, kde sme si opiekli špekáčky, zahrali sa futbal a obdivovali krásnu okolitú prírodu.

Školský rok sme ukončili slávnostným odovzďávaním vysvedčení, vyhodnotením zberu papiera a odovzďaním kníh našim žiakom za ich celoročné úspechy a snaženie. Všetkým želáme príjemné leto a tešíme sa na Vás opäť v septembri!

Mgr. Marianna Antal Poliačiková

LUCIINA RODINA

(Dokončenie zo str. č. 1)

neistota ju sprevádzala do konca života. Lucia spomína: „Správa o zjaveniach sa rozšírila. Moja matka sa začala znepokojovať. Za každú cenu chcela, aby som všetko odvolala. Jedného dňa, prv, než som vyhnala stádo, ma nútila, aby som všetko odvolala. Nešetřila pri tom lichôtkami ani vyhrážkami, neváhala použiť ani rúčku z metly.“

O matkin názor sa zaujímal aj leirský biskup José Alves Correia da Silva. Matka mu povedala: „Ach, pán biskup, neviem, čo by som mala povedať. Je to taká veľká vec, až sa mi zdá nemožné, že by to mohla byť pravda.“ Matka zomrela 16. júna 1942.

Lucia sa narodila 22. marca 1907. Od matky sa prirodzene učila pomáhať pri domácich prácach a konať skutky milosrdenstva voči chorým a núdnym. Po prvých zjaveniach Panny Márie sa práve Lucia stala terčom podozrení a výsmechu aj od svojich príbuzných. Tak ťažko to znášala, že 13. júla ani nechcela ísť na miesto zjavení. Napokon ju presvedčili František a Hyacinta, aby išla. Ďalšie utrpenie jej spôsobila predpoveď Panny Márie, že si čoskoro vezme do neba Františka a Hyacintu. A ona, Lucia, tu zostane, aby šírla úctu k Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie. V roku 1921 leirský biskup rozhodol, že musí odísť do kolégia neďaleko Porta. Odôvodnil to tým, že jej prítomnosť vo Fatime by mohla ovplyvňovať objektívne skúmanie pravosti zjavení. Pri rozlúčke na stanici jej pochybujúca matka s veľkou bolesťou povedala: „Chod', dcéra moja. Ak je pravda, že si videla Pannu Máriu, ona Ťa ochráni a jej ťa zverujem. Ak si však klamala, neviem, čo bude s tebou.“

V roku 1928 Lucia zložila rehoľné sľuby. Stretla sa s dvoma pápežmi. S Pavlom VI. sa stretla na 50. výročie zjavení 13. mája 1967. S Jánom Pavlom II. sa stretla 13. mája 2000, keď vyhlásil za blahoslavených Františka a Hyacintu.

Zomrela 13. februára 2005. Pochovali ju na cintoríne kláštora. O rok neskôr, 19. februára 2006, preniesli jej telesné pozostatky do baziliky vo Fatime. Uložili ich vedľa hrobu blahoslavenej Hyacinty. Po celý život si v srdci nosila slová Panny Márie: „Moje Nepoškvrnené Srdce bude navždy твоjim útočiskom a cestou, ktorá ťa privedie k Bohu.“

Mons. Anton Kováčik, správca farnosti

Udalosti, Postrehy a Novinky slovom a obrazom v skratke

○ OZ Tu zijeme vzhľadom k zničeným herným prvkom vymenili v tomto mesiaci na detskom ihrisku hojdačku pre najmenšie deti a veľkú šmykalku.

■ Milovníci veteránov si prišli na svoje na zraze historických vozidiel, ktorý sa koná v Tatranskej Lomnici. Nesie názov Tatranský Oldtimer. Jeho druhý ročník sa niesol najmä v štýle „Prvorepublikovej elegancie“. Usporiadateľom podujatia je Martin Mladoň, vnuk Jozefa Mladoňa, ktorý bol dvanásť rokov učiteľom v Klížskom Hradišti. Akcie sa zúčastnila Mgr. Alexandra Sasková so svojim VW Karman Ghia (ročník 1968). Na slávnostnom galavečere získala ocenenie «Miss Tatranský Oldtimer» (na snímke). ts

○ V horúci augustový štvrtok (17. augusta 2017) navštívil našu obec predseda TSK Jaroslav Baška v rámci akcie Tour de Baška, aby sa stretol s občanmi Veľkého Klíža. Spolu s ním na bicykloch prišiel sprievod zložený z poslancov zastupiteľstva TSK za okres Partizánske: Mária Janíková, poslankyňa NR SR, Iveta Randziaková, starostka obce Klátova Nová Ves, prišla tiež riaditeľka ÚPSVaR v Partizánskom Gabriela Ďurinová a ďalší. Predsedu TSK sme privítali pred kultúrnym domom chlebom a soľou, programom z pásma Život v piesni našich predkov, v ktorom aj vystúpil. V príhovore občanom Jaroslav Baška spomenul úlohy a najbližšie ciele TSK.

○ Každý rok býva jedna cykloakcia v kalendári KST Ostrá. 13. augusta bola naplánovaná na hrad Gýmeš. Po zhodnotení fyzickej kondície sa osem účastníkov rozdelilo. Traja – Gýmeš cca 80 km, piati – Hrušov, Topoľčianky, cca 60 km. Traja cez Čibajky, Zlatno, Kostoľany pod Trábeňom na hrad Gýmeš, cez sedlo do Lefantoviec, po asfaltke do Klíža. Piati cez Slače, Klížske lúčky, Skýcov na hrad Hrušov, okolo žrebčínov do Topoľčianok a domov. Počasie im prišlo, okrem jedného defektu sa im nehody vyhli a všetci sa vládali vrátiť.

Informácie zozbieral, napísal a zostavil Peter Maťašeje

ZÁJAZD DOBROVOLEŇNÝCH HASIČOV

Dobrovoľní hasiči z Klížskeho Hradišta každoročne organizujú autobusový zájazd. Inak tomu nebolo ani tento rok.

Tentoraz sme zvolili okruh Považím a Turiec. Začiatok bol ale mimo trasy, vo Valaskej Belej. Tu nám majster sklár Peter Dolinaj vo svojom sklárskom skanzene s poetickým názvom Sklený sen predviedol prácu so sklom, ukázal nám jednoduchšie aj zložitejšie postupy jeho spracovania. Presunuli sme sa na Považie, prvá zastávka bol Sobášny palác v Bytči s expozíciou venovanou uhorskému palatinovi Jurajovi Thurzovi. Pútavá, takmer hodinová prehliadka je na Slovensku unikát. Bola totiž celkom zadarmo. Prezreli sme si krátko aj centrum tohto príjemného mestečka. Posledný bod sobotného programu bol zámok Budatín. Čiastočne zrekonštruovaný, s obnovenou kaplnkou, s drotárskou expozíciou, s vyhladkovou vežou. Ubytovanie priamo v Žiline na internáte dalo možnosť prehliadnuť si centrum mesta, ktorú využil snáď každý.

Nedľa začala priaznivou správou – prejazd popod Strečno bol opäť otvorený. A tak sa našiel čas aj na rannú kávu pri presune do Martina. V okrajovej časti mesta s názvom Priekopa čakal najmä na hasičov hlavný bod programu – najväčšie hasičské múzeum na Slovensku. Bolo čo obzeráť a obdivovať. Na prízemí veľkej haly množstvo starých ručných hasičských mašín, mnohé z 19. storočia. Na poschodí unikátna zbierka uniforiem z celého sveta. A to nebolo všetko! V dvoch hangároch hasičské stroje a autá z dávnej minulosti až po súčasnosť. Klobúk dolu pred dobrovoľnými hasičmi z Priekopy, ktorí dali dohromady túto rozsiahlu zbierku.

Záver zájazdu patrilo Turčianskym Tepliciam, kde takmer všetci využili možnosť kúpania sa či už v aquaparku alebo vo vonkajšom kúpalisku.

Po dvoch mesiacoch krásnych slnečných dní plných pohody a nových zážitkov sa opäť stretneme v našej MŠ. Deti, ktoré do nej už chodili, sa vrátia ku svojim kamarátom, k hračkám, k pani učiteľkám, ako aj ostatnému personálu našej materskej školy. Máme však deti, ktoré sem zavítajú so svojimi rodičmi po prvý krát a prvé dni strávené v novom prostredí nebudú pre ne ľahké. Starostlivosť rodičov nahradia učiteľky, ktoré sa budú snažiť o to, aby si deti odniesli do svojho života kus lásky z predškolského zariadenia. Ktosi múdry raz povedal, že si nepamätá, aké drahé hračky dostával, ale si vie vybaviť tváre ľudí, ktorí sa o neho s láskou starali.

ČO JE NOVÉ V NAŠEJ MATERSKEJ ŠKOLE?

I napriek nedostatku financií, s ktorými sa bojuje všade, nás teší, že v čase prerušenia prevádzky sa nám podarilo, vďaka snahe a podpore starostky Ing. Tatiany Saskovej vymalovať priestory spálne, chodby, vymeniť linoleum v šatni, potešila nás nová podlaha v triede. V závere prázdnin boli namalované preliezačky na školskom dvore, doplnili sa pohybové prvky o novú hojdačku, a v exteriéri školského dvora boli doplnené kvetinové prvky pre hry detí. Ďakujeme, pani starostka, tešíme sa na ďalšiu spoluprácu a podporu pri vynovení priestorov MŠ.

Darina Halmová, riad. MŠ Veľký Klíž

VEREJNÉ POĎAKOVANIE

Ďakujem členkám JDS Veľký Klíž za brigádu pred obecným úradom pri úprave parčíka, chodníkov a okolia pamätníka SNP. Osem žien spolu s predsedníčkou Irenkou Bujnovou pomocou hrabli, metiel a ďalšieho náradia v stredu 23. augusta predpoludňom vyčistilo verejnú plochu pred miestnou radnicou. Príklad hodný nasledovania – zvlášť v dobe, kedy sa akoby hanbíme pracovať na verejnosti a očakávame, že tieto práce urobí za nás niekto iný. Verejné priestory sú našimi vizitkami, ktoré reprezentujú nás občanov, našu obec, kraj.

Text a foto - Ing. Tatiana Sasková – starostka obce

Miestna organizácia Jednoty dôchodcov Slovenska zorganizovala pre svojich členov autobusový zájazd do Skalice a na Baťov kanál. Túto možnosť využili aj nečlenovia klubu a spoločne sa vybrali na výlet v utorok 22. augusta. Hneď ráno bolo „vzrušú“, lebo meškal autobus, ktorý omylom čakal v Klátove. Ale potom už všetko išlo pekne po poriadku. Na malých člnoch sme sa plavili po Baťovom kanáli, o ktorom sme

VÝLET ZA POZNANÍM

dostali mnoho zaujímavých informácií. Vedeli ste, že Baťa ho postavil, aby mohol prevážať uhlie do svojej továrne? Má dĺžku 56 km, ale my sme absolvovali len časť z nej. Potom sme sa prešli po Skalici, o ktorej nám pútavo rozprávala sprievodkyňa. Videli sme, ako sa pečú originálne skalické trdelníky a mohli sme si ich aj zakúpiť. Pekne sme sa o ne podelili, lebo ich nebolo dosť. V Skalici ich pečú už viac ako storočie a získali na ne ochrannú známku. Videli sme aj najstaršiu pamiatku tohto kráľovského mesta Rotundu Sv. Juraja. Poseдели sme si pri kávičke a potom už nasledoval návrat domov. Ďakujeme za pekné zážitky.

Vladimír Sasko

Ing. Zuzana Holáková

Anna Maťašová

Bolí dvaja a prišli z Balkánu - III. časť

Určite to boli nazbýjané a nakradnuté peniaze a cennosti. „*Tak preto budeš boháč a tvoj otec (otčím) Turek robil to isté, ani by som sa nečudovala, keby si mal v Turecku palác...*“ vravela si v duchu Anica. Ako tak o všeličom premýšľala, prišlo jej na um, že by mohla ujsť. Ale ako? Pozrela na syna ako sladko spí, vedela, že by ho vystavovala nebezpečenstvu. Odovzdala sa do vôle Božej. Modlila sa po celej ceste ruženec, už ani nevedela, koľko sa ich pomodlila. Stále ešte išli. Z času na čas sa zastavili, najedli sa, vzali čerstvé kone (vymenili) v hostinci prespali a ráno znovu pokračovali. Prešli cez Dunaj do Bulharska. „*Keď prejdeme cez Bulharsko, potom to už nebude ďaleko do Istanbulu, tam bude konečná, mám tam dom a veľký dom, čo dom, palác!*“ – vravel poturčenec. Ale Anicu to nezaujímalo, len aby to syn prežil, túto dlhú púť, však už dako bude. Len keď im ten strašný chlap neubližuje.

Poturčenec už nechcel riskovať život chlapca, častejšie sa zastavovali prenocovať a načerpať nové sily. Cesta v sedle bola únavná už aj pre Anicu. Ako išli stále boli bližšie k cieľu. No Anica nevedela, čo ich čaká.

Osmanská ríša (Turecko) - Istanbul

Ako poturčenec sľúbil, tak sa aj stalo. Anici so synom sa nič nestalo a mali sa dobre. Slovo teda dodržal. Žiadal od nej len aby chlapca učila po slovensky, a nech mu spieva slovenské pesničky. Často počúval ako spieva pri vyšívaní, jeho žena sa to tiež páčilo. Často hovorievala, že doniesol poklad zo Slovenska. Jemu však hneď prišlo na um, za akú cenu.

Roky ubiehali, zo Stanka bol už 30-ročný muž. Vtedy mu poturčenec navrhol, že by si mohol vziať za ženu jeho dcéru. Stanko sa radil s matkou čo má robiť. „*Nuž syn môj, roky idú a ja tiež starnem, čo potom, keď na mňa dačo príde, ostaneš sám*“ – odpovedala mu matka. Ako bolo, tak bolo, vzali sa s dcérou poturčenca. Po roku sa im narodil synček, dali mu meno Ján, po Anicinom bratovi. Anica pri maličkom pookriala a bola rada, že syn je s manželkou spokojný. V jeden deň prišiel poturčenec z mesta celý vyplašený, že sa v meste akási zvláštna choroba objavila. Niečo ako mor. Veľa ľudí postupne zomieralo a čoskoro tej zákernej chorobe podľahla aj poturčencova žena. On často chodil po dome zamyslený, v noci nemohol spať. Keď to dlhšie trvalo bol z toho celý zničený, schudol, nechutilo mu jesť. Vtedy prosil Anicu, aby sa zaňho modlila, tomu jej Bohu. A v jednej slabej

chvíli sa jej priznal, že jej zabil muža a synovi otca. Anica Stankovi nepovedala nič, veď by mohol spáchať niečo, čo by časom oľutoval. Len to v sebe nosila, darmo sa jej syn vypytoval, čo jej je. Ešte neprišiel čas, myslela si. Malý Janko, vnúčik, rástol, keď mal čosi viac ako sedem rokov, ochorela aj Stankova žena, po čase ho opustila navždy. Keď poturčenec videl, že stratil všetko čo mu bolo drahé, zostalo mu len to bohatstvo, čo nakradol. Vnútri ho zožieralo čo urobil, nemohol sa pozrieť zaťovi do očí, rozhodol sa, že mu všetko povie. Aj sa tak stalo.

„*Zabil som ti otca, vás dvoch som doviedol sem, ale šťastia som nedosiahol. Preto vezmi so sebou matku, syna, peňazí, zlata koľko chceš na cestu, lebo dlho pôjdete domov. Tu máš mapu, ktorú som ja mal, keď som išiel z vašej, vlastne aj mojej krajiny. Túto mapu mi dal môj otčím (Turek), keď zomieral na bojisku. Odpusť, ak môžeš, ale asi to ten váš Boh kresťanský zariadil. Veď som spáchal strašný zločin....*“ – kajal sa poturčenec. Ráno ho našli v posteli bez známok života.

Už nebolo pre koho a prečo tam zostať. Po pochovaní poturčenca povedal matke, že odíde domov. Matka sa radovala, že konečne bude vo svojej vlasti, so svojimi najbližšími. Odhodlala sa, že so synom a vnúčikom pôjde domov. Syn Stanko vzal čo sa dalo na tri kone, oblečenia, jedla, pitia. „*Budeme musieť častejšie odpočívať a vymieňať kone*“ – upozorňovala matka syna. „*Nebojte sa mamka moja, peňazí mám dosť, však viete, čo mi „ten“ povedal, aby som si vzal čo budem chcieť a čo budem potrebovať.*“ – odpovedal Stanko.

Putovali tou istou cestou ako išli do Turecka. Prespávali v nocľahárňach, menili kone, čím ďalej išli na severozápad, tým bolo chladnejšie, pršievalo. Konečne prišli do Maďarska. Anica už bola presvedčená, že sa jej splní sen, ale bolo ešte predčasné tešiť sa. Ostali stáť, s matkou bolo zle, nemohla dýchať, nastala teplota, zápal pľúc. Týždeň na lôžku ležala, vtedy synovi povedala: „*Keď zomriem, tu ma pochovajte, zapíš si to miesto, veď to od nás už nie je ďaleko. Niekedy prídte zapáliť sviečky a pomodlite sa za mňa.*“ Ešte mu povedala, kde má ísť, ako sa mestá a dediny volajú, ku komu sa majú hlásiť, na koho sa pýtať. „*Až prídeš domov, dajte Janka pokrstiť*“ – zdôrazňovala Anica, ktorá onedlho neďaleko Budapešti zomrela. Tam ju pochovali.

S ťažkým srdcom odchádzal Stanko od hrobu, ale aj s predsavzatím, ktoré si neustále opakoval – „*Musím sa dostať*

tam, kam chcela matka, syna si musím doviest do bezpečia.“ Prišli do Komárna, už vedel, že sú na Slovensku, matka spomínala Nitru a odtiaľ že už to nie je ďaleko. V Nitre si oddýchlí, vyspali sa, už sa aj dohovorili, matka syna po slovensky naučila.

Ráno po raňajkách, vzali si čerstvé oddýchnuté kone, dali sa na poslednú etapu do rodnej matkinej dediny. Popod Tribečské hory, do údolia, Klátová Nová Ves a do klíšskej doliny. Stanko ukázal synovi medzi stromami v diaľke malý kostolík, „*tam syn môj ideme*“. Len mu bolo ľúto, že sa matka návratu nedožila.

„*Ó aký to rozdiel, matkina dedina ucupeaná pod horami. A tam v Turecku, paláce, bohatstvo a šťastia nikde. Och*“ – vzdychol si – „*ako nás tam privítajú? Žije ešte starký, starká? Ujko Ján, ktorého matka toľko spomínala?....*“

U Kňazov po unesení Anici so synom. 1699

V to ráno, keď poturčenec uniesol Anicu so synom, našli u Kňazov v tajni mŕtveho pána Stanislava. V Klížskom Hradišti zostala zdesená celá dedina. Kto mohol takýto hrozný čin spáchať? A prečo? Pri vyšetrovaní sa zistilo, že Stanislav prišiel na koni, ale koňa nebolo. To nasvedčovalo tomu, že páchatel bol únosca a na Stanislavovom koni odišiel aj s Anicou so synom. Stopy boli po dvoch koňoch. Stanislava pochovali a čo ďalej? Koho prenasledovať a ako? Veď ten do rána bol už za horami za dolami.

Rodina Kňazeje vedela, že je ich povinnosťou odísť do Krakova a informovať Stanislavovu rodinu. Oznámili im, že aj oni stratili dcéru a vnúčika. Do Poľska odišiel otec Jozef so synom Jánom oznámiť, že Stanislav zahynul rukou vraha a nie na bojisku s Turkami.

Na Hradišti nemohli na túto udalosť zabudnúť. Matka Kňazeje, pokiaľ mala akú takú nádej, že sa Anica so synom vráti, ako tak sa držala. Roky ubiehali, začala chradnúť, polihovať a od žiaľu myslieť, že Anica a vnuk zahynuli, poberala sa na druhý svet.

Irmuška sa vydala, chlapci sa poženili, detvákovo bolo plný dom. Otec Jozef si kedy-tedy zaspomínal na vnúčika a že až žije, už musí byť veľký. Ale predsa len odvtedy, ako Anici nebolo ubehlo 30 – 35 rokov. A on už tiež prestal dúfať, že ju dakedy uvidí. „*Mám už 80, aj mne sa treba poberať za mojou starkou...*“, neraz si povzdychol. Ale akosi tá chvíľa neprichádzala, ako keby stále v kútiku srdca dúfal, že predsa len kdesi v cudzom svete žijú jeho drahí.

Pokračovanie v budúcom čísle

Už je to raz tak, dňa 20. mája 2017 náš richtár – predseda Poľovného združenia VRCH HORA so sídlom vo Veľkom Klíži Igor Hudok oslávil svoje okrúhle 50. narodeniny. V našom PZ VRCH HORA vykonával a aj naďalej vykonáva veľmi zodpovednú funkciu. Už v roku 2007 začal vykonávať svoju prvú funkciu ako podpredseda, do ktorej bol zvolený na Výročnej (hodnotiacej) členskej schôdzi PZ VRCH HORA. Od januára 2010 bol zvolený za predsedu PZ a nahradil vo funkcii vtedajšieho predsedu PZ. Túto funkciu vykonával do konca volebného obdobia, t.j. do roku 2012 namiesto predsedu PZ VRCH HORA, ktorý sa funkcie vzdal zo zdravotných dôvodov.

V roku 2012 na Výročnej (hodnotiacej) členskej schôdzi bol zvolený za predsedu PZ VRCH HORA na obdobie do roku 2017. Po piatich rokoch, na Výročnej (hodnotiacej) členskej schôdzi PZ, začiatkom roka 2017, kandidoval na funkciu predsedu, do ktorej bol opätovne zvolený a ktorú naďalej vykonáva.

Počas svojho pôsobenia medzi poľovníkmi klížskej doliny sa aktívne zúčastňuje diania

NÁŠ RICHTÁR 50 – TNIK

v združení. Zodpovedne a s prehľadom ho organizuje a riadi. V súčasnosti je to už desať rokov čo pracuje vo výbere združenia, či už ako podpredseda a teraz ako predseda.

Je potrebné spomenúť množstvo činností PZ, ktoré organizuje a realizuje v spolupráci s členmi Výboru, členmi PZ VRCH HORA a kandidátmi na členstvo. Ide o rôzne brigádnicke činnosti, ktorými sa zabezpečuje riadna prevádzka a chod PZ VRCH HORA, spoločné poľovačky, posedenia rodinných príslušníkov ku dňu detí, chovateľská prehliadka trofejí, reprezentačné plesy a pod. Nedá sa nespomenúť jeho zánietenie a nasadenie pri zahájení výstavby Poľovníckeho domu „DOLINA“ v roku 2011, odkedy ťahá štafetu výstavby spolu s Výborom PZ a jeho členmi až do dnešnej podoby.

Jeho veľkým snom je dotiahnuť výstavbu objektu Poľovníckeho domu „DOLINA“ do finálneho stavu, skolaudovania a jeho slávnostného otvorenia. Vážime si jeho ochotu a odhodlanie naďalej vykonávať funkciu predsedu PZ a pokračovať

■ Oslávenc so svojou vnučkou Barborkou.

v začatí diele, v čom mu samozrejme budeme nápomocní.

Preto mu prajeme do ďalšej 50-ky pevne zdravie, Božie požehnanie, silu, chuť a vytrvalosť v náročnej funkcii. No a keď mu zvýši čas aj na výkon práva poľovníctva, tak aby mal vždy presnú mušku a istú ruku.

Zároveň mu prajeme, aby vždy nachádzal oporu u svojich blízkych - rodičov, súrodencov, manželky, detí a vnúčeníc z ktorých má veľkú radosť. Bez tejto podpory by bol výkon funkcie predsedu PZ VRCH HORA veľmi ťažký. Preto všetkým patrí obdiv a veľké poďakovanie za toleranciu a pochopenie.

Ako to už býva na oslave 50-ky, ani teraz to nebolo inak. Po gratuláciách zo strany prítomných poľovníkov - členov PZ náš oslávenec riadne pohostil poľovníckymi špecialitami, dobrým vínom a „ovšem“ aj dobrým trúňkom.

Samozrejme nechýbala dobrá nálada o ktorú sa staral perfektný harmonikár, speváčka a spevák. Chceme sa pekne poďakovať za pohostenie a perfektnú zábavu.

MNOGA LETA a LOVU ZDAR
Ing. Rudolf Žilka, člen PZ

■ Spoločná fotka oslávenca s kolegami poľovníkmi.

TRAKTORIÁDA PO DRUHÝ KRÁT

(Dokončenie zo str. č. 1)

Dedičstvo otcov zachovaj nám, Pane

Už dopoludnia pri prezentácii bolo zrejmé, že Traktoriáda bude mať úspech. Ved' prišlo 49 majiteľov najrôznejších traktorov. Z Klátovej Novej Vsi, Turčianok, Nedanoviec, Krásna, Brodzian, Šimonovian, Nadlíc, Solčian, Bošian a samozrejme veľké zastúpenie mali domáci. Účastnícke číslo „zaokrúhlil“ na päťdesiatku kombajn Maja Hlavačku z Ješkovej Vsi. Očakávaná „spanilá jazda“ sa uskutočnila krátko popoludní a prechádzala centrom obce, zavítala aj do Ješkovej Vsi. Zástupy verejnosti sa potom postupne presúvali do areálu farmy Veľký Klíž. Tá sa stala centrom celého podujatia. Podujatia, ktorého ústredným mottom bolo známe *Dedičstvo otcov zachovaj nám, Pane*. Na jeho konci väčšina (ak nie všetci) z takmer 800 prítomných návštevníkov mohlo skonštatovať, že sa vrchovate naplnilo. Vďaka nápaditosti organizátorov, ochote účinkujúcich a výbornému organizačnému zabezpečeniu. V efektívnych modrých košeliach s logom klubu sa po areáli pohybovali desiatky dobrovoľníkov, každý poverený presnými úlohami.

Že sa podujatie koná na mieste, kde sa venujú jazdeckým koňom, bolo zrejmé pri prvom vystúpení. Štvorica dievčat predviedla

v jazdiarni krásnu zostavu s názvom *Štvorylka*. Onedlho nasledovalo slávnostné zahájenie. K návštevníkom sa prihovorila starostka obce Ing. Tatiana Sasková, aj starosta Ješkovej Vsi Pavol Greguš. Podujatie otvoril predseda Traktor klubu Vladimír Bielich. Na pódiu sa objavili *Klížania* a svojimi piesňami obohatili sviatočný deň milovníkov štvorkolesových tátošov. Jedinečným bodom programu – a tu sa doslova naplnil spomínaný slogan – bola ukážka mlátenia obilia na starobylej mlátačke. Takú pamätajú len tí skôr narodení. Preto bola ukážka očakávaným bodom programu. Záujem návštevníkov to potvrdil. Davy ľudí okolo ohrady plochy kde sa mlatba konala, hovorili za všetko. Po skončení mlatby odovzdali dožinkový veniec domácim pánom, manželom Ivanovi a Henriete Váľnym. Keď sa domáci pekným veršom poďakoval, objavila sa husličková muzika z Nitry. To už nasledovali rôzne ukážky zručností majiteľov traktorov, pilo sa drevo na cirkulári poháňanom starobylým mechanizmom. Popri tom všetkom fungoval stravovací a občerstvovací sektor kde bola príležitosť na mnohé pekné stretnutia a debatné krúžky. Ani chvíľkové dažďové prehánky nepokazili dojem a emócie z nevšedného podujatia, ktoré – a treba to znovu zdôrazniť – pripravili organizátori naozaj profesionálne. Všetkým tým, ktorí tam boli a ktorí sú priaznivcami tohto druhu aktívneho využitia voľného času zostáva dúfať, že príbeh traktoriády ani zďaleka nekončí a stretnú sa tu u nás, opäť o rok na III. ročníku.

Peter Maťašeje

V dňoch 4. až 6. augusta 2017 sa konal 42. ročník Podroháčskych folklórnych slávností Zube-rec – Brestová. Tradíciu festivalu s medzinárodnou účasťou usporiadatelia neporušili ani v tomto roku – pod Roháče tak okrem domácich súborov zavítalo aj okolo tisíc účinkujúcich z Čiech, Bieloruska, Srbska a Turecka. Slovenskú ľudovú kultúru predstavili naši folkloristi v podobe ľudových tancov, spevu, hudby a remesiel. Na programe boli vystúpenia v krojoch, ľudová veselica, jarmok, trhy a rôzne výstavy.

NAŠI TURISTI POD ROHÁČMI Múzeum oravskej dediny oslávilo 50. výročie podujatím pod názvom Oravský tradičný jarmok oživených remesiel, ktoré si získalo veľký obdiv a uznanie.

Slávnosti pod Roháčmi prilákali aj turistov z Veľkého Klíža. Hoci program bol pestrý a bohatý, aktívni turisti sa nezaprú. Do programu si zahrnuli výletnú plavbu loďou po Oravskej priehrade a potom jeden a polhodinový výstup po červenej značke od lyžiarskeho strediska Zverovka ku chate pri Ťatliakovom jazere (1370 m n.m.). Túto trasu zdolal aj Sebastiáňko Kňaze, ktorý je najmladším členom turistického oddielu KST Ostrá a ktorý týmto výstupom „naštartoval“ svoju aktívnu činnosť.

Pekné zážitky a dojmy z trojdňového výletu nezmyla ani nedeľná búrka, ktorá sa prehnala pod Roháčmi.

Peter Kňaze, Kračiny

Dňa 27.08.2017 usporadúval Obecný športový klub – Automotoklub Veľký Klíž, na domácej trati Ješková Ves Brody tretí závod z päťdielného seriálu Medzinárodných majstrovstiev SR Quad spojený s pohárom Slovenskej motocyklovej federácie vypísaným pre najmladšie vekové kategórie v triedach 50 ccm, 65 ccm a Ladies. Pretek bol ešte doplnený o voľný závod triedy Hobby. Domáci

Automotoklub pripravil motocrossový areál na vysokej úrovni, kde bola trať i napriek suchému počasiu riadne upravená a zaliate, aby sa i napriek vysokej teplote pokiaľ možno čo najviac zabránilo prašnosti a tým sa i predchádzalo zraneniam. Počas závodov bolo teplé a slnečné počasie, ktoré nadmieru vysušovalo trať, avšak prašnosti sa podarilo zabrániť jej neustálym zavlažovaním. Až na záver celého podujatia prišiel silný vietor, ktorý začal prekacovať stany a zároveň začalo a silno pršať, a z toho dôvodu, musela byť posledná jazdy triedy 50 ccm zrušená aby nedošlo k úrazom našich najmladších pretekárov. Závodu sa zúčastnilo 88 jazdcov, z čoho bolo 22 jazdcov Quad a 66 jazdcov moto. Naš automotoklub reprezentovali naši dvaja jazdci v triede do 50 ccm a to NAJMAN Marek so štartovným číslom 14, ktorý obsadil pekné 3 miesto a DEVIATKA Matúš so štartovným číslom 9, ktorý obsadil pekné 5 miesto. Druhú jazdu mali títo jazdci zrušenú z dôvodu poveternostných podmienok. Ďalej nás reprezentovala i HUDOKOVÁ Simona so štartovným číslom 19, ktorá obsadila v oboch jazdách 8 miesto.

■ Na trati na Brodoch sa predstavili vôbec po prvý krát aj jazdci v kategórii štvorkolky.

V triede Hobby nás reprezentoval HÚDOK Dávid so štartovným číslom 323, ktorý suverénnym spôsobom zvíťazil v oboch jazdách. Ostatní naši jazdci na trati nejazdili, nakoľko pre nich nebol vypísaný závod, alebo sa zotavujú zo zranení.

Bc. Rudolf Mihaleje

FUTBAL A – mužstvo

Pred sezónou boli odohrané dva prípravné zápasy **Veľký Klíž - Nemčice 5 : 1**, **Veľký Klíž - Bošany 1 : 2**. Do mužstva prišli na ročné hostovanie Patrik Minár a Mário Drienovský zo Skýcova a Matúš Kalina z Bošian. Z hostovania v Šimonovanech sa vrátil Patrik Bielich.

Generálkou na nový ročník sezóny 2017/2018 bol turnaj o Pohár starostu obce na Skýcove 22. júla. Už po niekoľkokrát sme ho vyhrali. V úvodnom zápase sme porazili Krťovce 3 : 1 (góly Stanko Marek, Chrenko J., Chrenko I.). Vo finále sme zvíťazili nad domácim Skýcovom 1 : 0, keď sa opäť presadil najlepší strelec turnaja Juraj Chrenko. V zápase o 3. miesto porazili Krťovce Celadince.

1. kolo 13. 8. 2017 OŠK Veľký Klíž – OFK Krásno 5 : 1 (1 : 0)

Góly OŠK: Belianský S. 2, Kučera J., Chrenko J., Bielich P. (11m)

Zostava OŠK: Michal - Chrenko I., Stanko Marek, Maťašeje V., Chrenko J., Minár, Bielich P., Marko, Kučera J., Chrenko R., Belianský S. Striedali: Drienovský, Kalina M., Bielich T.

V úvodnom zápase sezóny 2017/2018 sme sa po dlhej dobe stretli s mužstvom Krásno. Od úvodu sa hralo prevažne medzi šestnástkami s množstvom nepresností na oboch stranách. V 18. minúte sme šli do vedenia, keď predĺžený rohový kop vrátil pred bránu Juraj Chrenko a Samuel Belianský nemal problém loptu doklepnúť. Na druhý gól sa čakalo až do 56. minúty, pokutový kop s prehľadom premenil Patrik Bielich. V 66. minúte zvyšoval na 3 : 0 svojím druhým gólom Belianský, v 76. minúte sa z ojedinalej šance podarilo hosťom znížiť zásluhou Turčeka. Od 79. minúty hral súper v oslabení o jedného hráča, kedy po absolútne skratovom konaní musel pod sprchy Peter Dragula. Na 4 : 1 zvyšoval Ján Kučera, keď sa mu podarilo takmer z polovice ihriska prehodit hostujúceho brankára. Piaty gól pridal v 90. minúte Juraj Chrenko a body zostali doma. Mrzieť však môže zranenie dvoch našich hráčov.

2. kolo 20. 8. 2017 TJ pri ŠM Dvorec - OŠK Veľký Klíž 3 : 1 (1 : 1)

Gól OŠK: Belianský S.

Zostava OŠK: Michal - Chrenko I., Stanko Marek, Maťašeje V., Chrenko J., Bielich Jozef, Bielich P., Marko, Kučera J., Kalina M., Belianský S.

V celom zápase nám viazla kombinácia, prezentovali sme sa množstvom nepresných prihrávok a okrem gólu sme nevyslali na bránu domácich ani jednu strelu. Domáci šli do vedenia už v 8. minúte po prudkej strele Judínyho z hranice šestnástky. V 25. minúte prekvapil dlhým autom na Belianského Ján Kučera a ten nemal problém v úniku zakončiť. Od tej chvíle to bolo z našej strany všetko, hostia v druhom polčase pridal v 58. a 71. minúte dva góly a zvíťazili zasluženým. Predvedeným výkonom sme s ničím iným ako s prehrou počítať nemohli.

3. kolo 27. 8. 2017 OŠK Veľký Klíž – OŠK Pečeňany 0 : 3 (0 : 0)

Zostava OŠK : Michal Pavol - Chrenko I., Stanko Marek, Maťašeje V., Kalina M., Meluš, Hlaváček, Marko, Kučera J., Chrenko R., Belianský S. Striedali: Minár, Gajdoš

Prvý polčas sa hral obojstranne aktívny futbal s miernou prevahou hostí v držaní lopty. Hostia to často skúšali strelbou zo strednej vzdialenosti, prevažne nepresne. Naše šance po hlavičke Kalinu a strele Kučeru skončili tesne nad bránou hostí. Prvý polčas prerušil silný dážď, ktorý neskôr poznačil zvyšok stretnutia. Výsledok zápasu ovplyvnila 74. a 75. minúta, keď sa dvoma gólmi presadil Dúbravka a to nás položilo na kolena. V závere zápasu pridal hostia tretí gól zásluhou Morávka a napriek bojovnému výkonu s viacerými absenciami zo základnej zostavy sme utrpeli príliš krutú prehru 0 : 3.

MaS